

Mr. SPEAKER.—The Mysore Sales Tax and Entertainment Tax (Amendment) Bill, 1969 is introduced.

Mysore Land Revenue (Second Amendment) Bill, 1969
(Introduction)

SRI K. PUTTASWAMY.—On behalf of the Minister for Revenue, I beg to introduce the Mysore Land Revenue (Second Amendment) Bill, 1969.

Mr. SPEAKER.—The Mysore Land Revenue (Second Amendment) Bill, 1969, is introduced.

Mysore Courts of Civil Judges (Validation of Proceedings) Bill, 1967

Motion to Consider.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

SRI K. PUTTASWAMY.—I beg to move :

“That the Mysore Courts of Civil Judges (Validation of Proceedings) Bill, 1967 be taken into consideration.”

SRI M. NAGAPPA (Raichur).—I raise objection for this Bill under Rule 71 of the Rules of Procedure. The Rule 71 reads as follows :

“If a motion for leave to introduce a Bill is opposed, the Speaker, after permitting, if he thinks fit, a brief explanatory statement from the member who moves and from the member who opposes the motion may without further debate, put the question :

Provided that where a motion is opposed on the ground that the Bill initiates legislation outside the legislative competence of the Assembly, the Speaker may permit a full discussion thereon.”

I have got objection for taking this up particularly because it is not within the legislative competency of this House. To be more brief I will submit some of the relative points for this. In the statement of objects and reasons of this Bill, it is stated that after the amendment of the Land Acquisition Act, 1961, the word ‘Court’ has been defined. The word ‘Court’ means a Civil Court of original jurisdiction and includes any other Court empowered by the State Government that is the Civil Judge’s Court. Therefore even after the amendment, from 1961–69 the Government was not pleased to empower the Civil Judges as per the provisions of the Act. Somehow rightly or wrongly in some of the orders of the Mysore State, some of the cases have been referred to the Civil Judges Court and they have been tried and disposed of according to the provisions of the law. On 15th February 1966 the present Government opened its eyes when about 80 cases had been disposed of and made up its mind to empower the Civil Judges with the powers

(SRI M. NAGAPPA)

vested in the District Judges to try these cases. But the question before this House is whether the cases tried by the Civil Judges were right and were to be upheld. This Bill is brought forward to validate the invalid action of the Court which has no jurisdiction to try these cases. This House has no power to introduce and validate the action which have been taken by the respective judges. This is the point for consideration. Then Sir, I submit article 245 of the Constitution. According to our democratic set up, we have got three wings of Government—(1) Legislature, (2) Judiciary (3) executive Government. According to the present Act, the Legislature has done its duty by providing the proviso under the Act itself if the Government wants to empower civil judges. The Government has a solution in the matter. It has not taken any proper action within the short period, and not only that, but such cases are being disposed of and decided in the interval. Now there is nothing to be added in that Act itself by this particular Bill, the Mysore Courts and Civil Judges validation of Proceedings Bill, 1967. At the most, if there was any lacuna in that particular Act, we could have amended that particular Act to overcome the difficulty that the Government is facing. That is not the case here. Whatever cases that have been decided illegally, without jurisdiction, the Government wants that such actions are to be validated by this House by conferring rights under this Bill. This power is not within the competence of this House. That is my objection.

We have to distinguish between the legislative functions and judicial functions. If any illegal decision has been given by the courts that have no jurisdiction, they become *ab initio* void. These judgments cannot be enforced or executed. Unless they are challenged before the High Court, whatever illegality has been committed by passing these orders, they will continue to operate, unless they are revised by the superior courts. The superior court has got a right to say that these orders are illegal. If the Government usurp the power of the High Court, it is against the provisions of the Constitution and it is beyond the competence of this House also.

For this simple reason, I will quote one or two judgments which throw light on the distinction between the legislative functions and judicial function under the various laws. I am quoting (1957—Madhya Pradesh—P. 167)—This judgement starts from page 165 :

“*** from these two cases, it is abundantly clear that where a legislature on finding that there has been a lacuna in creating jurisdiction, supply it, it acts within the legislative field”.

If there is any lacuna in the Act itself, then we can provide amendment to that Act to overcome the lacuna in the Act. That is a legislative function.

“Where a legislature goes further than this and compels the determination of the case at the hands of the court, it is completely out of the right of the court to make decisions in the matter, it is one of judicial and not legislative power. To give one example, if the legislature wants to say that all cases which have been filed before a particular date 1-4-57 shall stand dismissed or decreed, it would be exercising the judicial power and not legislative power.”

Now what we are trying to do is, whatever the court has decided till February 1956, we are validating all the judgments and actions of the civil judges. That is not a legislative function. Even if you want to amend the law, you must have to amend the law in such a manner that you could have conferred the jurisdiction by bringing an amendment to that particular law. If such an amendment is brought before this House, we can consider it. In this validating action, the rights of the litigants are affected, because we are saying that whatever is done illegally, shall be legal and valid. It will be taking away the rights of all the other litigants, by giving sanction to these judgments. That would affect the rights of litigants under article 31 and article 14 of the Constitution. The effect of this Bill will be, there will be no right for the litigants to challenge these judgements given under the existing Act.

Further their Lordships in one judgment have stated :
(1955 Hyderabad—p. 257)

“**** It may be open to the objection that judicial functions are being usurped by the Legislature. Where every legislature enacts a law applicable to certain facts, which are to be ascertained by Court, it would be essential to exercise...”

Here we are only adjudicating and saying that whatever cases have been decided between the dates of 24th August 1961 and 24th April 1966 are valid without giving any room to the litigant public to agitate. If at all it is a new right we are going to confer without giving an opportunity to the litigants to agitate for their rights. Therefore, it is not within the competency of this Legislature to validate all actions and all judgments of courts which have been given without any jurisdiction because of the negligence of the Government. So, we are not here to usurp the powers of the judiciary. We have made it very clear in the previous Act by saying that Government can authorise any Civil Judge in the State. The Government has not exercised that power promptly and immediately. Therefore, we are not going to sit here to sanction whatever illegality is committed by the Government, to make all illegal acts and irregularities as valid.

With these observations, I submit that the present Bill will not come within the competency of this House. Therefore, if the Government wants to remove any irregularity, they can remove that by saying ‘Government empower the civil judges’. If it is an amendment of the

(SRI M. NAGAPPA)

existing Act to empower civil judges then it would be within the competency of the House. It entirely validates the entire proceedings and decisions.

The something has been discussed in these decisions I have submitted and I trust the Hon. Minister will consider this point and withdraw the Bill.

†SRI V. N. PATIL (Humnabad).—Before the hon. Minister replies, I have got some constitutional points to be dealt with. As stated by the hon. Member Sri M. Nagappa, there are two distinct features. One is the legislative power and the other is the judicial power. Now the Government is trying to bring in the Mysore Courts of Civil Judges (Validation of Proceedings) Bill. What he is trying is to usurp the powers and functions of the Judiciary. Once the lower courts are seized of the matter, it is beyond the competence of the legislature and once it is declared as *ultra vires*, it is left to the appellate courts to decide whether it is so or not.

MR. DEPUTY SPEAKER.—This Bill relates to cases which were decided.

SRI V. N. PATIL.—Once it is seized of the matter, it is not within the competence of the legislature.

SRI M. NAGAPPA.—In this particular case, the case was not decided and is still under preliminary stage. Therefore, we empower the judge with certain powers which were not originally there. They have stated that there is distinction between cases decided and cases pending. They have made a very clear distinction in this.

SRI V. N. PATIL.—Without having jurisdiction some matters have been decided by the lower courts and they are now pending somewhere in the appellate court. So, when the matter is seized by the court, it is beyond the competence of this House to decide about legality or anything of it. The only remedy left is to withdraw the Bill and bring in a new Bill giving retrospective effect for the Civil Judges to function under that particular Act. Without doing this, if this Bill is passed, it will result in several litigants challenging the provisions of this Bill. This House should not be made a laughing stock before the courts. Therefore it is necessary that all seriousness must be attached while bringing in this Bill.

There are two more points to be considered. One is, when once a vested right is created in a party, that right, *viz.*, the date of institution of the suit will continue and not the date from which this Bill is passed. Whatever the law in existence as on the date of the institution of the suit will be applicable till the finality of the matter before the Supreme Court. Till then, the right of appeal, the right of revision, is vested in the party cannot be taken away. If this is not withdrawn,

it will only create fresh hurdles to the present litigations. The party aggrieved will not only challenge this but he will say that the legislature did not have ample powers to take away the rights vested in him. At the time of the institution of suit, this Act was not in force and therefore if this Bill is hustled through, it will create more problems. The rights vested in those parties who have gone on appeal, will have to continue irrespective of this Bill. Therefore, instead of allowing further litigations to come up and instead of making it a paradise for those who are litigate-minded, it is better to see that this Bill is withdrawn and a fresh Bill is introduced giving it retrospective effect as if it was there when the original Act was passed.

One more submission I wish to make is, this remark does not apply only to this Bill. There are other 8 Bills pending before us. It is not a correct method to introduce all the Bills and ask us to pass them. This practice should not be allowed to continue. The rules in regard to this are very clear. It requires that a clear notice of 7 days is required, for the members to have copies and give their considered thought. Simply treating these as a scrap of paper and supplying them to the legislators is not correct.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—This Bill is not introduced today.

Sri V. N. PATIL.—I am not speaking of this Bill alone. There are several Bills put down for today and just at 1 O'clock we were supplied copies and now we are asked to pass them. This practice should not be adopted and I request the Chair to give a ruling that at least one week must be given to us to understand them and give our considered opinion.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—This Bill was introduced long back.

Sri V. N. PATIL.—There are Mysore Inams Abolition Laws Amendment Bill, The Hyderabad Jagirs (Commutation) Regulation (Mysore Amendment Bill). It is not a correct procedure and practice to adopt. I request the Chair to use its discretion and force all the Ministers that whenever a Bill is introduced in the House, the original sections and rules also must be supplied to us. If that is done we can have proper discussion and give our opinion.

Sri N. G. HALAPPA (Channagiri).—Sir, a peculiar amendment is placed before us today. It is rather curious how the Civil Judge who had no jurisdiction to try land acquisition cases, entertained them. Now the Minister wants this House to validate his action. This is a mockery of rule of law. I want to know how did the Civil Judge who had no specific power entertained the case and gave his decision?

Sri D. B. KALMANKAR.—Sir, so far there has been defective legislation from this House and it is challenged no sooner it is disposed of. So, it is better we take sufficient time to discuss the pros and cons of it, instead of rushing through it.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—This Bill is for consideration. There will be debate on this Bill when remarks can be offered.

SRI D. B. KALMANKAR.—As the hon. Member Sri Nagappa pointed out, we are trying to encroach upon judicial functions. About 80 per cent cases have been decided between 24th August 1961 and 14th February 1966. The whole purpose of this legislation is only to validate these particular cases decided by the Civil Judges who had no jurisdiction to deal with those cases. Instead of bringing an amendment to the Act and empowering those Judges to deal with the cases, Government want to only validate the particular cases on which judgement has been passed by the Civil Judges. There is every possibility for one of the parties to challenge the order in a court of law by way of writ or revision or appeal. Stakes are very heavy when certain rights have accrued or lost due to the inadvertence of the Civil Judges who were not empowered to decide those particular cases. Sri Nagappa has suggested that an amendment to the Act proposing retrospective effect to certain proceedings could have been brought. Instead of that, to say that all orders passed by the Civil Judges in Bombay area in certain cases will have validity is beyond the legislative competence of this House. If this precedent is set up, ultimately for some political reasons, new things may happen. I am of the firm view that this Bill may be taken back and some time may be given to think over the matter. In the meantime, no heavens would fall.

SRI K. PUTTASWAMY.—Sir, I am thankful to the hon. Members for trying to enlighten me on this point. But I am sorry they have not been able to carry conviction to me. Hon'ble Members tried to make out that we are trying to exercise the judicial functions. Far from it; we are only trying to remedy the mistake which had crept in, in the matter of jurisdiction of the Court. Perhaps hon'ble Members spoke with a feeling that it is this Government which has committed the mistake. Hon. Member Sri Kalmankar stated that Government have referred cases to the Civil Judges Court not knowing that the Civil Judges do not have such jurisdiction. In the Statement of Objects and Reasons, the reasons for bringing this Bill have been clearly set out. In the Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Act, 1961, original jurisdiction has been defined as: "All cases pertaining to the land acquisition are referred to the principal Court of original jurisdiction, namely, the District Judge." It is the District Judge who transfers the cases to Civil Courts.

As I stated, in the Statement of Objects and Reasons, it has been made very clear that "By sub-section (1) of Section 2 of the Land Acquisition (Bombay Amendment) Act, 1963 (Bombay Act XXXV of 1953), clause (d) of section 3 of the Land Acquisition Act, 1894 (Central Act 1 of 1894) was amended to include the Court of Civil Judge (Senior Division) (now, Civil Judge) to which the principal Civil Court may transfer land acquisition proceedings." They were doing so prior to 1961. The District Judges were transferring the cases to the Civil Court, a Court analogous to the Court of Civil Judge (Senior Division) till the Act of 1961 when the Mysore Extension and Amendment Act, came into existence. Thereafter, they should have stopped or they should have

requested the Government to exercise their power under the Act and asked jurisdiction of Courts of Civil Judges also. They did not see this want of jurisdiction to transfer cases to the Civil Judges till 5th February 1966 on which date the Government have conferred such jurisdiction. But in between these two dates, that is, the date of coming into existence of the Mysore Act 17 of 1961 and the date of conferring jurisdiction on the Civil Judges, namely, 15th February 1966, cases have been disposed of in some Districts by the Civil Judges on cases being transferred by the District Judges. These are not cases in which two parties have contested. They are cases in which the Government was also interested—the Revenue Department and the parties whose lands were acquired. Now all these cases have been disposed of and the persons entitled to receive enhanced compensation, if any, have received compensation. Their lands have been taken by the Government and utilised for the purpose for which they were acquired. Under these circumstances, what is to be done? According to the present position all those eighty cases which have been disposed of in three districts of Mysore State by the Civil Judges have been disposed of by them without having any jurisdiction. Supposing we now try to give those courts the jurisdiction to dispose of those cases, is it an exercise of judicial function or legislative function? The matter is very clear. It is a question of exercising legislative function and not judicial function.

The Hon'ble Member Sri Nagappa brought to the notice of this House two decisions also. Without referring to them at length, I would like to point out that the beside the point. They refer to the exercise of judicial functions by the legislative bodies and not to the exercise of legislative functions by legislative bodies. What is that we have sought to do? Is this Bill going to interfere with that judgment? Far from doing that, this Bill only seeks to validate their actions. If the courts had been empowered to perform the functions of the court of original civil jurisdiction, there would not have been any difficulty. What we are now doing is that notwithstanding the fact that those courts had not been empowered to perform the functions of the court of original civil jurisdiction, the proceedings that have taken place in such courts are being sought to be declared as valid. This is the scope of the Validating Act.

The hon'ble Members who participated in this discussion did not point out how it is going to be *ultra vires* of this legislature.

I would like to point out one other thing for the kind consideration of this House, and that is, when exactly should the Presiding Officer exercise his powers and prevent discussion of any Bill brought forward? Supposing the Government brings forward a Bill for the introduction of which the sanction of the President is necessary, then that is a matter on which the Presiding Officer can refuse to permit further discussion. But in other cases it would not be the function of the Presiding Officer to decide in such a manner as to come in the way of the passage

(SRI K. PUTTASWAMY)

of the Bill; it is for the courts to decide whether this Validating Act is *intra vires* of the State Legislature or *ultra vires* of the State Legislature. In the 'Parliamentary Procedure in India' by Mukherjea, on page 253 it is stated :

" But if the competence of the legislature depends upon the construction of the Constitution or any question of law upon which different views may be held, the Presiding Officer would not take upon himself the responsibility of deciding such a question and prevent the Bill from being introduced or passed. The question of which such a Bill is *ultra vires* would have to be decided, if occasion arises, in a court of law. In short, if the admissibility of a Bill depends upon some question of procedure, the Speaker will decide the point and give his ruling either for or against the Bill but if it depends upon some substantive question of law; the Speaker would not decide the question so as to prevent the Bill being introduced or passed."

I therefore submit, Sir, when it is a question of point of law, the Speaker would not be the competent authority to decide but he would allow the matter to be decided elsewhere.

The objection the hon. Member Sri Nagappa has taken under Rule 71 is rather belated; he should have taken it at an earlier opportunity, namely, when the Bill was introduced.

SRI M. NAGAPPA.—Under Rule 64 no sooner a Bill is published, it will be taken that it is introduced. So long as the House has not given permission for the consideration of the Bill, it is at the stage of introduction. Therefore, the objection taken by me under rule 71 is proper.

SRI K. PUTTASWAMY.—Now, with regard to the point of legislative competence of the House raised by hon. Members Sri Nagappa, Sri V. N. Patil and Sri D. B. Kalmankar, the Speaker does not give any ruling on a point of order which raises the question whether a Bill is constitutionally within the legislative competence of the House; it is for the House to decide.

SRI M. NAGAPPA.—I have raised my point of order under rule 71.

MR. DEPUTY SPEAKER.—If there is a challenge to the legislative competence of the House, the court has to decide and not the Speaker.

3-30 P.M.

SRI K. PUTTASWAMY.—Sir, it so happened that the occasion of replying to the objection raised by the hon. member Sri Nagappa was made use of to some extent to explain the scope of the Bill also. All the same, I would like to add only a few words.

By Mysore Act No. 17 of 1961 the Mysore Extension and Amendment Act to the Land Acquisition Act of 1894, the Bombay Act was repealed. This Validating Bill refers to the cases which have been disposed of by civil courts in the erstwhile Bombay area. By subsection (1) of section 2 of the Land Acquisition (Bombay Amendment) Act, 1953, clause (b) of section 3 of the Land Acquisition Act of 1964 was amended to include the Court of Civil Judges (Senior Division) as they were then called and which are now called as Civil Judges Courts. To those Courts the Principal Civil Judge was transferring the acquisition proceedings even after the Mysore Act of 1961 came into force. By a mistake the District Courts have gone on transferring the Land Acquisition cases to the Civil Judges' Courts. In all about 81 cases have been referred to the Civil Judges Courts and they have been disposed of. The Civil Judges Courts disposed of those land acquisition proceedings even though they did not have the jurisdiction. There is power in the 1961 Act for Government to give power to the Civil Courts, but it came to the notice of the Government only in the year 1966. Government in the month of February 1966 conferred jurisdiction on Civil Judges Courts by exercising the powers that they had under the Act. This matter has been considered at several stages and we have also had the opportunity of consulting the High Court on the proposed amendment. It was thought that the passing of the Validating Act was the only course by which the defect could be cured. What happens if this Validation of Proceedings Act is not passed? In the meanwhile after the cases have been disposed of, the persons whose lands were acquired have received compensation and the land has been taken possession of by the Government and used for the purpose for which it was acquired. If this Validation Act is not passed, then the entire proceedings become null and void and the amount that has been received by the persons whose lands were acquired would also not be correctly received and the utilisation of the land for other purposes would also be wrong. Therefore, Sir, in order to cure all these defects, it was thought that the Mysore Court of Civil Judges Validation of Proceedings Act would be the only remedy. So Government have brought forward this Bill for consideration by this House.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore courts of Civil Judges (Validation of proceedings) Bill, 1967, be taken into consideration.”

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರ್ ಕೋರ್ಟ್ ಆಫ್ ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್ಸ್ ವ್ಯಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಪ್ರೋಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಬಿಲ್ 1967, ಇದನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡಿ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಪರಿಣಿತ ಉದ್ಘೋಷಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಇದೇ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಪರಿಣಿತ ಕೂಡ ಇದರಿಂದ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಿಂದ ಆದಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ಅದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ, ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲ ವಾಗತಕ್ಕ ಪರಿಣಿತ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ಸಾಧಿಸಿದರು. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ, ಪ್ರತಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದ ಅಡ್ಡೋಕ್ಕೇಟರುಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರುಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಅಡ್ಡೋಕ್ಕೇಟರುಗಳಿದ್ದಾರೆ, ರ್ಯಾಂಡ್ ಆಕ್ಟಿವಿಟಿನ್ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಕ್ಷಗಳು ಹೊರಗಡೆ ಇವರೂ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಇದ್ದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಅಡ್ಡೋಕ್ಕೇಟ್ ಅಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ರ್ಯಾಂಡ್ ಆಕ್ಟಿವಿಟಿನ್ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್‌ಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳು ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಅಡ್ಡೋಕ್ಕೇಟರು. ಯಾರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೇಮಿಸಿದೆ ಅವರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 18 ರ ಪ್ರಕಾರ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಹೋದ ನಂತರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಾಗ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಅಡ್ಡೋಕ್ಕೇಟ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಎದುರಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಕೇಸಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಯೇ ಅಬ್ಜೆಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿ, ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿದೆ, ಆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ತರಹ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಈ ಕೇಸನ್ನು ನಡೆಸಬಾರದು ಎಂದು ಒಂದು ಲಿಖಿತ ಸ್ಟೇಟಮೆಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಕೋರ್ಟು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಈ ಎಲ್ಲ 80 ಕೇಸುಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಲ್ಲ. ಇದು ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಅಡ್ಡೋಕ್ಕೇಟರುಗಳ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್, ಯೋಗ್ಯತೆ ಪೂರೈಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. 1961ನೇ ಇಸವಿ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿದೆ. 1966ನೇ ಇಸವಿ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಾರೀಖು 14 ರ ವರೆಗೂ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಅಡ್ಡೋಕ್ಕೇಟರುಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ, ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ, ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಸಹಿತ ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಅಡಳಿತ; ರೂಲ್ ಆಫ್ ರಾ. ಸ್ಟಾಬಿಲಿಟಿ, ಅದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಅಡ್ಡೋಕ್ಕೇಟರಿಗೆ ಕಾಯಿದೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ವೆಂದರೆ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಿದೆ. 'ಇಗ್ನೋರೆನ್ಸ್ ಆಫ್ ರಾ ಈಸ್ ನೊ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಷನ್' ಎಂದು ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಅಡ್ಡೋಕ್ಕೇಟರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಯಾವನೋ ಹಾಡಿತಪ್ಪಿ ರಾಂಗ್ ಸ್ಟೆಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. 80 ಕೇಸುಗಳ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿದೆ. 80 ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, 80 ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧ. ವಾಸ್ತವ ಮತಿಗಳು ವ್ಯಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ವ್ಯಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕೋರಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೂಲ್ ಆಫ್ ರಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾರೋ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಅಥವಾ ಕೋರ್ಟಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮಾಡತಕ್ಕ ತಪ್ಪನ್ನು ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ, ಅಸಾಧುವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅಸ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತೆ ಅವಹೇಳನ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಆಗಲಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇದತ್ತು ಈ ಕಾಯಿದೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ಅವರು ರಾ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾಳೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಆಕ್ಟ್ ಇಲ್ಲೇಗರ್ ಎಂದು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನು? ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಲಿಂಗ್ ನಾನು ಒದಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಾರದು. ಎಂದ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಈ ದಿವಸ ಮಾಡುವ ರಾ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 62ರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕೇಸು ಆಗಿ ಆಕ್ಟಿವಿಟಿನ್ ಫೋಸಿಡಿಂಗ್ ಆಗಿತ್ತು. ಈಗ ಜಮೀನಿನ ಬೆರೆಯೇನಾಗಿದೆ, ಹಿಂದೇನಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು

ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ; 8 ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇಗರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾವ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಸಿಕ್ಕುವುದು? ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಆರ್ಜಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಇಲ್ಲೇಗರ್ ಆದರೆ ಹೇಗೆ? ಇಂದು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವರೀತಿ ಇರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲರುವ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನೀವು ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಒಂದು ಆಕ್ಟಿಗೆ ಇಷ್ಟು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು, 5 ಅಥವಾ 10 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತರುವುದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಂದು ಇರುವ ಪಕ್ಷಿಯೇ ನಿರ್ದರ್ಶನ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ 15 ಅಥವಾ 20 ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುವೆಗಳನ್ನು ಇಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದೆ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಒಂದೇ ದಿವಸ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ಅದು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಬಾರದು ಎಂದು ನಿಯಮ ಎರಬೇಕು.

ಇದು ನಮ್ಮ ನಜರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕಾಯಿದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ಮುಂಬಯಿ ರಾಜ್ಯದ ಕೋರ್ಟು ಜಡ್ಜಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಕೇಸು ನಡೆಸಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಾದರೂ ಕಾಯಿದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಒಂದಲ್ಲ, ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಆಗಿದೆ, ಡಿ.ಸಿ.ಗಳು ಬಂದಿರಬೇಕು, ಎಷ್ಟೋ ಕೇಸುಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವಿಡಿಯೇ, ಕಾಯಿದೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೂಲ್ ಆಫ್ ಲಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರ ಪಾಠ ಕಲಿತಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ವ್ಯಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ತರುವುದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now rise to meet again at 4.15 P.M. The hon. Member may continue his speech when the House reassembles again.

The House adjourned at Forty-five Minutes past Three of the Clock and reassembled at Fifteen Minutes past Four of the Clock.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ದಿನ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ನನಗೆ ಈಗ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಕೋರ್ಟಿನ ಜಡ್ಜಿಗಳು ಮತ್ತು ವಕೀಲರ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಅವರ ಅಬ್ಜೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಸುಗಳ ಟ್ರಯಲ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸರಕಾರ ಒಂದು ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೆಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ವ್ಯಾಲಿಡ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಕೇಸು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಸರಕಾರ ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದಷ್ಟು ಹೊಣೆಗೇಡಿತನ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸುಗಳ ಟ್ರಯಲ್ ನಿಂತಿತು ಎಂಬುದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಸರಕಾರ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಯರುಗಳು ತಿಳಿಸಿದರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಈ ತರಹದಿಂದ ಸರ್ಕಾರವೇ ಸ್ವಂತ ತಪ್ಪು ಕಾಯಿದೆ ಇಂಟರ್ ಪ್ರಿಟೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಸಹಿತ ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿರಿ ಅಂತ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆಸಿದರೆ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಶ್ವಾಸ ಸಹಿತ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾವು ತಂದಂತಹ ಬಿಲ್ಲು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ, We are setting a very bad example in the State ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಮೆಂಡ್ ಮೆಂಟ್ ಆಕ್ಟ್ 6ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಸದ್ ಸೆಕ್ಷನ್ (3)ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

“ For clause (3) the following clause shall be substituted:—

‘ (3) Court means a Principal Civil Court of civil jurisdiction and includes any other court empowered by the Government by notification in the official gazette to perform.....of its jurisdiction.’ ”

ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಓದಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದಲೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಂತ್ಯವಿಶವಾಧಿಕಾರಿ ಕೋರ್ಟುಗಳು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದರು, ನಡೆಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಬೇರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಆದೇಶದ ಮೇರೆ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ವ್ಯಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 80 ಕೇಸುಗಳು ಡಿಪ್ಪಿನ್ ಅಗಿವೆ, ಡಿಸಿಷನ್ ಆಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಕಾಯಿದೆ ಯನ್ನೇ ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೂಕುಪಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಕೇಸಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಸುಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. 1967ರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎರ್ಟ್ಕನ್ ಪೆಟಿಷನ್ ಹಾಕಿದ ನಂತರ ವಿರೋಧ ವಕೀಲರು ಅಬ್ಲಿಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದರು ನಿಮಗೆ ಜ್ಯೂರಿಸ್ಡಿಕ್ಷನ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ನಿಮಗೆ ಕೇಸ್ ನಡೆಸಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನೇ ಅವರು ಒಂದು ಇಷ್ಟೂ ಆಗಿ ಫೈನಲ್ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದರು. ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಆಯಿತು, ಅದು ಬಂದನಂತರ ಅರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಹೊರಡಿಸಿದರು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ. ವ್ಯಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್ ಮೆಂಟ್ ಆಕ್ಟ್ ತಂದರು. The expression ‘court’ means a principal civil court of civil jurisdiction and includes any other court, empowered by the State Government. Empowered by the state “Government Notification.” ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, it may be treated as if it had been enacted long back. ಎಷ್ಟೋ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಅವುಗಳು ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ, ಈಗ ಅವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ 80 ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ವ್ಯಾಲಿಡೇಟ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಯಾವುದು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬಡಜನರಿಗೆ ನೀವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೋರ್ಟಿನ ಹಾದಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಬರಾನ್ಸ್ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು, ಬೇಕಾದರೆ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಜನರಲ್ ರವರು ಆಗಲಿ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲಿ, ರಾಜಿವಾಳುಗಳೆಂಬವರಾಗಲಿ ಯಾರನ್ನು ಬೇಕೋ ಅವರನ್ನು ಕನ್ಸಲ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಬರಾನ್ಸ್ ತಂದರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಬೆರೆ ಮೇರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri D. B. KALMANKAR.—Mr. Speaker Sir, just now it was also brought to my notice that as many as 80 cases were pending at various stages in various courts. Objections were raised by the Advocates of the persons affected by the acquisition proceedings that a Civil Court has no jurisdiction to try these cases and only the District Courts have the jurisdiction to try these cases. The particular power given to the Civil Judge came into effect only from 15th February 1966. Prior to

that it was the District Judges who were empowered to try these cases and they alone had this jurisdiction and only on these grounds objections were raised. Sir, in spite of several objections taken, the cases were conducted by the Civil Judge's court and cases were disposed of. Now Sir, an important issue arise here. Suppose those particular cases were disposed of by a Court which was not competent to do so, then the question of compensation will also arise. The question of payment of compensation becomes more important in view of the fact that those cases were disposed of by a court even though it had no competence to dispose of those cases. The bringing in of this Bill would mean that those cases are disposed of in the year 1969 or 1970, i.e., after this Bill comes into force; and again new complications will arise. Therefore, my submission is that the Government is proceeding on a very hazardous path. It not only amounts to usurp the powers of the Courts, but also the making of law in this behalf would go against the fundamental provisions of the jurisdiction of the District courts. The Government could have brought an amendment to the original Act itself instead of bringing in a separate Bill. This shows there is malafide on the part of the Government. Now the Government does not want to allow them to claim compensation. Sir, if a piece of land was costing about Rs. 500 per acre at that time probably it may fetch about Rs. 3 to 4 thousands per acre now. The people will be put to loss under Article 19 and other articles of the Constitution. There should be equal freedom and equal opportunity and these are being infringed. Therefore, I would not welcome this particular Bill because the fundamental rights of the people are being denied to these people by such legislation which has no other purpose than to validate those 80 cases which have no ultimate benefit. I submit that this is a very bad law and I am going to oppose it very vehemently.

4-30 P.M.

† SRI V. N. PATIL.—I have already expressed one or two points. Here this validating Act actually applies to a limited number of cases. It is not of general category and it amounts only to validating the decision already taken by Courts. They have admitted that it is a wrong step taken; that means the wisdom was dawned upon the Government, but it is too late. Some blunder has been committed by hasty legislation without considering the legal impacts on litigants. Government is hustling through this legislation to safeguard the interests of the State and not the interests of the poor litigants. This is an infructuous amendment and this cannot be upheld by any Court. This Bill seeks to rectify the defect committed once by the lower Courts. Without considering the merits and demerits of the law, the Courts have considered these cases and given their decision with regard to these cases. The Government wants to regularise the illegal action committed by these Courts, through this piece of legislation. Some cases, I am told, have been set aside and some cases are pending before the High Court. The Government wants to give retrospective effect to the decisions.

(SRI V. N. PATIL)

Unless this Bill is valid, their decision to give retrospective effect does not hold good. The first thing is most of the litigants are coming from rural areas and they are illiterate. They cannot understand the legal implications. They cannot afford to spend money on litigation if they are involved by such defective legislation. The Government has forced them to put their hands in their pockets for the folly of the Government. Therefore, I request the Government to see that pending clarification, all these cases must have retrospective effect. Secondly it is about vested interests, that means not the monopoly interest. What I mean is the Government should allow sufficient time for all these cases, till a final decision is taken in the matter. It is not an easy job for the litigants to go to the Supreme Court. Even they cannot afford to come to the High Court. They should be given adequate compensation till the finalisation of the matter. Going to the Supreme Court is a matter of luxury which the ordinary ryots cannot afford to have. I do not know whether the mistake committed by the members of the Treasury Benches or the legal Officers come into picture in this regard. Sometimes, their advice is something like ALICE IN WONDERLAND—I say it is MALICE IN WONDERLAND. This is exactly the result of legal advice given in 1961 and that legislation was passed. Now after 8 years, we are sorry to inform the House that our Minister for Parliamentary Affairs does not behave sportively and say that he will take back this Bill. There is nothing like prestige in this matter. The question of prestige pales into insignificance if you consider the interest of the common man, the poor agriculturist. We are seeking the co-operation of the Minister for the welfare of the common peasantry of the State. Incidentally, we have the Minister here coming just now and it would be embarrassing for us, either for me or my learned brother Sri Nagappa to speak in the absence of the Minister, because he cannot grasp all the points urged by us, on the floor of the House.

What I want to state is, that the Minister should withdraw this Bill gracefully and introduce another Bill in this very session. We are also not interested in perpetuating legal lacunas any longer. That is why we suggest a simpler method and request him to withdraw this Bill and bring in a new legislation which will have retrospective effect to the original Act of 1961. Instead of confining it only to decided cases, this law may be made applicable to cases which may arise in future also. It is a very welcome thing now. The agriculturists and poor peasants have already suffered in the acquisition of land.

Another legal aspect is, article 31 is clear. Article 31 does not invest all the power that we seek to do through this Bill. Article 31 says :

“(1) No person shall be deprived of his property save by authority of law.”

We have already deprived some people and adjudication in these matters, have taken place by those who do not have any authority to

adjudicate on these matters. We have violated the fundamental principles of clause (1) of article 31.

Clause (2) of article 31 reads:

“No property shall be compulsorily acquired or requisitioned save for a public purpose and save by authority of a law which provides for compensation for the property so acquired or requisitioned and either fixes the amount of the compensation or specifies the principles on which, and the manner in which the compensation is to be determined and given; and no such law shall be called in question in any court on the ground that the compensation provided by that law is not adequate.”

Who is to decide all these things about the quantum of compensation, requisition and acquisition of lands or otherwise? It has been decided by so many authorities and presiding officers of courts who were not vested with powers to decide and who did not have jurisdiction to decide it.

Clause 2A reads:

“Where a law does not provide for the transfer of ownership or right to possession of any property to the State or to a Corporation owned or controlled by the State, it shall not be deemed to provide for the compulsory acquisition or requisitioning of property, notwithstanding that it deprives any person of his property”.

Here the authority did not have the right, but nevertheless it has been decided in several cases. The preliminary objection raised by the litigants has been overruled and the authorities concerned have decided these cases through the framers of the law have not invested jurisdiction with them.

Sub-clause (3) reads:

“No such law as is referred to in clause (2) made by the legislature of a State shall have effect unless such law, having been reserved for the consideration of the President, has received his assent.”

Sub-Clause (4) reads: This is an eye-opener for us:

“If any Bill pending at the commencement of this Constitution in the Legislature of a State has after it has been passed by such Legislature, been reserved for the consideration of the President and has received his assent, then notwithstanding anything in this Constitution, the law so assented to, shall not be called in question in any court on the ground that it contravenes the provisions of clause (2).”

Here we are presenting to the President of India a defective legislation and we seek his assent to it. Not only we are wasting our time, but also

(SRI V. N. PATIL)

the time of the President of India. We are indirectly involving the President of India.

These are things which we have to be considered very seriously and it has rightly been considered by the Government. In 1961, they did not foresee such an eventuality. Is it not necessary for the Government at least for the sake of decency to withdraw this Bill and introduce a fresh Bill in this very session itself? We are not anxious to perpetuate the mistake committed. Let not the court thing contemptuously about the legislature for making such defective legislation. Let the dignity of the House be maintained. The litigant public, the poor peasants 90 per cent of them are illiterate agriculturists, let them be given a fair chance. In future more and more lands will have to be acquired for various projects. Who should decide whether the acquisition is proper or not, whether the compensation granted is adequate or not? All these things have to be decided by a proper and competent authority. It is not the prestige which has to stand in the way of the treasury benches because they also have a responsibility to the peasantry of the State. From that point of view I say again that it is necessary for the Government to withdraw this Bill and introduce a new Bill to give jurisdiction to the courts with retrospective effect from 1961.

†ಶ್ರೀ ಎನ್. ಜಿ. ಹಾಲಪ್ಪ (ಚನ್ನಗಿರಿ).—ನಮ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನು ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮೈಸೂರು ಕೋರ್ಟ್ ಆಫ್ ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್ ವ್ಯಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಅನು ತ್ತದೆ ಇವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಮರೆತ ಮತ್ತು ಕಾನೂನನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಇರತಕ್ಕ ವಕೀಲರು ಮತ್ತು ಜಡ್ಜಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಕೀಲರು ಅಬ್ಯುಕ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು The Civil Judge has no jurisdiction, ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ the proceedings have gone on. ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳು ಮಂತ್ರಿಗಳೇನಾದರೂ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ನಿವ್ವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ? 6 ವರ್ಷ ಆದಮೇಲೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ರೂಲ್ ಆಫ್ ರಾ ಇವೆಯೇ? ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ ಇವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮರಾಠೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. I do not know in the face of such an opposition how the judge entertained the case. If you were now to say that the proceedings taken by the civil Judge may be validated, ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಾಟಿಂಗೇಡಿನ ಪ್ರಸಂಗ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಒಂದು ಡೆಮಾಂಡ್‌ಟಕ್ ಕಂಟ್ರಿನಲ್ಲೂ ಮಾಡದೆ ಇರುವಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರೀಸಿಡೆಂಟನ್ನು ಇವರು ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ವಕೀಲರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. When the Act did not empower the Civil Judge to function, they had no jurisdiction to deal with land acquisition cases. This is not an executive Act which we are asked to validate. This is a Judicial Act. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದಂತಹ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ವ್ಯಾಲಿಡೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು: ನಾಟಿಕೇಡಿನ ಕಲಶ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಾಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈ ಮನೂವೆಯ ಸ್ಲೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅಬ್ಲಿಕ್ಸ್ ಆಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವ್ಯಾಲಿ ಡೇಷನ್ ಬಿಲ್ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನವರನ್ನೂ ಬಾರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್

ನವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಏರಿಯಾದ ಬಾರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಕನ್ಸರ್ನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನವರನ್ನು ಕನ್ಸರ್ನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ನಾಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ರಿಟ್ ಹಾಕಿದರೆ it leads to so many complications. Are you not putting the High Court in an embarrassing position? ನೀವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಾವೀಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನವರನ್ನು ಕನ್ಸರ್ನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು. It will lead to so many complications. Tomorrow a person may go and challenge and say that the legislature had no power to validate ಎಂದರೆ you are putting the High Court in an embarrassing position. ಈ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬ್ರಿಲಿಯಂಟ್ ಅಪ್ಪೋಲೇಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಕೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತು? ಇಫೋತ್ತಿನ ದಿವಸ್ ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಪ್ರೊನಾನ್ಸ್ ಮೆಂಟನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಬಾರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನವರ ಪ್ರೊನಾನ್ಸ್ ಮೆಂಟನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ “as the civil judges had no jurisdiction to deal with land acquisition cases during the period, the High Court of Mysore and the members of the Bar in the Bombay area have suggested that the proceedings taken by the civil Judges may be validated” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದರಿಂದ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಚರ್ ಮರಾಝೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. It is purely latches on the part of the Government. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಮರಾಝೆಯೂ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರ್ ತರಬಹುದು. The appellate authority at least could have stated, here is a case where the Civil Judge has entertained the case without jurisdiction. So, we send the paper for presenting them to the proper court ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗ through the civil judges were not empowered specifically to deal with land acquisition cases. The proceedings have gone on. ಈಗ ಅವನ್ನು ರೆಟ್ರಾಕ್ಟಿವ್ ಕ್ಲೀವ್ ಎಫೆಕ್ಟ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟು for all the acts done by them may be validated ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಮರಾಝೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬೇರೆ ತರಹ ವ್ಯಾಬ್ಲೇಷನ್ ಕೊಡುವ ರೀತಿ ಮಾಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ it leads to so many complications. Tomorrow a person may go and challenge and say that the legislature had no power to validate ಎಂದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಬಹಳ ಕಟ್ಟಡ್ಡು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಕಾನೂನು ಪರಿಣತರನ್ನು ಕನ್ಸರ್ನ್ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಬೇರೆಯವರು ನಗುವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri K. H. RANGANATH (Mudigere).—I rise to oppose the Bill. I do not know whether the hon. Minister for Law has bestowed his attention to this Bill because I see under the Statement of Objects and Reasons, the name of Sri S. R. Kanti, the former Minister for Law. I am sure if the hon. Minister had seen this Bill, he would not have introduced this Bill for the consideration of this House. This Bill seeks to validate judgements which are *ab initio* void. This House is supreme to do anything, except making a man a woman and a woman a man. Still we would be within our limits to pass this Bill. I think the hon. Minister would consider the expressions and views of the hon. members who have spoken earlier and would take back the Bill. In fact if he has no intention to take back the Bill, as suggested by the hon. Member Sri M. Nagappa he can bring an amendment to the Act itself. In fact it is a very serious omission on the part of those District

(SRI K. H. RANGANATH)

Judges who transferred the cases to the Civil Judges. It would only speak of the callousness. These are fit cases in which those judges are to be dealt with. They knew full well that they had no jurisdiction to try those cases. The District Judges should not have transferred the cases to the Civil Judges. In fact it is stated by some of the hon. members that objection was taken for entertaining the cases when proceedings were going on. I do not know how the court did not take into consideration the objection questioning the very jurisdiction of the court. If such things are overlooked, it will be really very sorry state of affairs.

5-00 P.M.

The Hon. Minister for Law is an experienced lawyer who has got some liking for Judiciary. As opined by my friend Sri Halappa, I am also of the firm view that this particular sentence "the High Court of Mysore and the members of the Bar in the Bombay Area have suggested" should not have found a place in the Statement of Objects and Reasons. When the whole Act is questioned in the High Court, sometimes all these things will be brought to the notice of the High Court. I feel sorry for having brought in the name of the High Court here. The Hon. Minister for Parliamentary Affairs has still got time to think over this aspect. If he wants he may even withdraw this Bill. He may bring an amendment to the Civil Court Act itself instead of trying to validate the judgements in some cases. It is also a matter for serious consideration as to how the District Judges, knowing fully well that the Civil Judges had no jurisdiction to deal certain cases, transferred and how the Civil Judges also knowing that they had no jurisdiction, disposed them of. There is serious commission and omission on the part of both. The Minister for Parliamentary Affairs may also realise that this validation will touch the State Exchequer because it means payment of compensation under the Land Acquisition Act. Let us not do what the intelligentsia in the State and this country feels that we have done what should not be done. With this intention, I request the Hon. Minister to withdraw this Bill and bring within two or three days an amendment to the original Act, giving retrospective effect.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ (ಸೋರಬ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ Mysore Courts of Civil Judge (Validation of Proceedings) Bill, 1967 ರ ಬಗ್ಗೆ ತಂದಿರುವ ಈ ವ್ಯಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ನೇಕರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ ಅವರು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. Statement of Objects and Reasons ನಲ್ಲಿ High Court of Mysore and the Members of the Bar in the Bombay area — ಅವರು 80 ಕೇಸ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಜಡ್ಜ್ ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಲಿಡೇಟ್ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಜೀಫ್ ಪಾಡವ್ಲಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರಾ-ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಈ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರ್ ತರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜನ ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರುಗಳು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ತಪ್ಪನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು

ಹೊಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ High Court of Mysore and the Members of the Bar in the Bombay Area — ಎಂಬುದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿನವರೊಳಗಿನವರು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಈ 80 ಕ್ಲೇಸ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವಾದ ಜಡ್ಜ್ ಮೆಂಟನ್ನು ವ್ಯಾಲಿಡೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ತರಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ರಾ-ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬನಂತೆ ಆಕ್ಟ್‌ಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವುದಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅನಾಹುತವಾಗಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಿ ಬರದಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದರೆ ಅದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ನಾಪೂರ ಸಹ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಪೂರಿಸ್ಕಾರದಿಂಗ್ಸ್‌ನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಓದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇವಲ 80 ಕ್ಲೇಸ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಂದು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜಡ್ಜ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ತಪ್ಪನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ. ಇದ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಗಂಡನನ್ನು ಹೆಂಗಸನ್ನಾಗಿ, ಹೆಂಗಸನ್ನು ಗಂಡನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಜಾನ್ ರಂಗನಾಥ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮಗೆ ಇದೆ ಎಂದುಕೊಂಡರೂ ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ತಪ್ಪನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾ ಸತ್ತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಾ-ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನೊಡನೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿನವರೊಳಗಿನವರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಬಹುದು. ನೀವೇ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ ಅಥವಾ ಅವರೇ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಮೈಸೂರಿನ ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಒಪ್ಪಿನಿಯನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಏನು ಒಪ್ಪಿನಿಯನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಪೀಜನ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಒಪ್ಪಿನಿಯನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri D. B. KALMANKAR.—If it is placed on the Table, we can comment. If it is not placed, to that extent, our discussion will have no validity. If it is placed, some new points may come up. We may just examine how for the High Court was competent to suggest to the Government for seeing that the proceedings taken by the Civil Judges are validated. Then we will be doing full justice to the Bill also.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪನವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿನವರೊಳಗಿನವರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅವರು ತಮಗೆ ನೀಡಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರೆ ನಾವುಗಳು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಸಲಹೆಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದು ಇತ್ತು ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡೋಣ. ಈಗ ಅವರುಗಳು ಯಾವ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ್ದು ಸಹ ಮೂಲಭೂತವಾದ ತಪ್ಪುಇದೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಜನರಲ್‌ನವರನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಜನರಲ್ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಜನರಲ್ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೇಳದೆ ಅವರ ಕೈಬಿಟ್ಟ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾರಾಡೆಯನ್ನು ತರುವ ಕಾನೂನಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ ಎಂದು ತಂದು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ ತರುವುದು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ)

ದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆಫ್ ಎಂಪ್ಲೋಯೆಡ್ ಅದಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಈ 80 ಕೇಸುಗಳು ಅಲ್ಲೇ ಇನ್ನೂ ಎಂಟುಸಾವಿರ ಕೇಸುಗಳು ಬರಬಹುದು. ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರ್ ತಂದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಶರಾವತಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಬಡ ಜನರ ಕೇಸುಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಕಾನೂನುಗಳು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಟೀಕೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇಂದು ಬಂದಿರುವ ಹೈ ಕೋರ್ಟು ಜಡ್ಜ್ ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ರಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಹೈಕೋರ್ಟು ಜಡ್ಜರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಭೀಮಯ್ಯನವರು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾ ರಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಮೇರೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟು ಕ್ರಿಟಿಸಿಸು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಅವರ ಜಡ್ಜ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ರಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಬಿಡಾರ್ಯದಿಂದಲಾದರೂ ಅಡ್ಡಿಯೇಕೆಳು ಜನರ ರವರನ್ನು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಕೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತು? ಆ ರೀತಿ ಕೇಳದೆ, ನಾವೇ ಸೋಲ್ ಮಾನಾಕ್ಸ್ ಎನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅರ್ಬಿಟ್ರೇಷನ್ ಅಂಡ್ ರೀಸನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಇವೆರಡನ್ನೇ ಕರೆತು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ ರಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇರುವುದಾದರೂ ಏತಕ್ಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗ ದೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟು ಬರ್ ನಾಳೆ ತರಬಹುದು. ನಾಳೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ಇಂತಹ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಗತಿಯೇನು? ಇಲ್ಲಿ 80 ಕೇಸುಗಳಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಸ್ಟೇಷನ್ ಪ್ರಿಫರನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ವಾರ್ಡ್‌ಮೆಂಟರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇ ಇಂತಹ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವ ಏಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು ಎಂದು ಇವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಧೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ತಂದು ಇದನ್ನು ರಿಟ್ರಾನ್ ಪೆಕ್ಟಿವ್ ಆಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು.

Sri B. B. SAYANAK (Belgaum City).—Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to oppose the Mysore Courts of Civil Judge (Validation of Proceedings) Bill, 1967. It is stated in the Statement of Objects and Reasons :

“ These courts were empowered under the amended Act with effect from 15th February 1966. Meanwhile, between August 1961 and February 1966, it is reported that without noticing the amendments made by the Mysore Act, land acquisition cases were transferred by District Judges in the Bombay Area to the Courts of Civil Judges (Senior Division), and eighty cases have been disposed of by those Courts. As the Civil Judges had no jurisdiction to deal with land acquisition cases during the period, the High Court of Mysore and the members of the Bar in the Bombay Area have suggested that the proceedings taken by the Civil Judges may be validated. ”

In this connection, I want to ask, did not the Law Department point out that the Act which the Government had passed then was illegal. Perhaps the Government is seeking the permission of the House to validate these proceedings now because most of the lands of the land-lords which have been acquired by the Government belong to the

members of the Opposition and the poor. The Law Minister just now stated that the Government has given full compensation. But I ask the Finance Minister whether they have given full compensation according to the decision of the Supreme Court, whether they have given it according to the market prices. According to me, the compensation given to the landlords is not according to market prices. You must therefore take a bold decision and declare the judgments of the Civil Judges as null and void and take due proceedings, and give full compensation to the landlords who are now suffering. With these words, I oppose this Bill.

† ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ನಂಜೇಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಂತಹ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮುಂದೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್, ಕೈಹಾಕಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬರಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ನಮಗೂ ಕೂಡ ಅಪಕೀರ್ತಿ ತರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾಲಾಪಕಾಶವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೆಫರೆನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗಿಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನವರು ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ವೈಸ್ ಎಂದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಸರಕಾರ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಮೇಲೆ ಇಂತಹ ರೋಪಗಳು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ನೋಡಬೇಕು. ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಸನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ “includes any other Civil Court empowered by the State Government... etc.” ಎಂದು ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳು ಬಾಂಬೇ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ವೈಸ್ ಮಾಡಿರುವುದು ಒಂದು ರೋಪ ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ರೋಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನವರು ಅಪೈಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಂತೆ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಬ್ಯಾಕ್ ಲಾ ಆಗಿದೆ ಇದನ್ನು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಿಂದ ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೇಲೆ ಮಾಡಿರುವ ದೇನೋ ನಿಜ? ಆದರೆ ಒರಿಜಿನಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಇನ್ನೂ ರೆಕ್ಯುಸೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಇಂತಹ ಅವಿರೋಧವನ್ನು ತರುವುದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದನ್ನು ಮೊದಲನೇ ತಪ್ಪು. ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಎರಡನೇ ತಪ್ಪಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಸಂದೇಹ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತರಲಿ. ಅತುರಾತುರವಾಗಿ ತರುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮೂಲಕ ಮೇಲೆ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಏನು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದೆ, ತರ್ಕವ್ಯಕ್ತ ರೋಪ ಮಾಡಿದೆ, ಈಗ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ತಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕಾನೂನು ಇರಾಖೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸುಪ್ರೀಂ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅವರ ಕೆಲಸ, ಕಾರ್ಯ ತತ್ವರತೆಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದವರ ಪ್ರತಿ, ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಕೀಲರಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ನಡೆಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ನೂರಾರು ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೂಡ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ಕೆಲವು ಕೋರ್ಟುಗಳು ತಮಗೆ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದೆಯಂತೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಇವೆ.

AN HON. MEMBER.—You could have taken it in revision or appeal if the court persisted.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಕೀಲರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ವಕೀಲರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರುಗಳಾದ ಇಲ್ಲಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮೇಲಿನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಪೀಲ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ರಿವಿಜನ್ ಹಾಕುವುದು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. 1961ರ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಾಂಬೇ ರ‍್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಸಿಶನ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿ ಯಿಲ್ಲತ್ತು. 1961ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಆಕ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದವು. 1961ಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದಂತಹ ಸೀನಿಯರ್ ಡಿವಿಜನ್ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಳೂ ರ‍್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಸಿಶನ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇತ್ತು. ಅವರಂತೆ ರ‍್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಸಿಶನ್ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಆದರೆ ರ‍್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಸಿಶನ್ ಆಕ್ಟಿಗೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 1961ರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದಮೇರೆ ಸರ್ಕಾರ ತಾನು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟರೆ ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗೆ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಫೆಬ್ರವರಿ 1966ರವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್‌ನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಬಾಂಬೆಗೆ ಸೇರಿದಂತಹ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್‌ನ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ನ ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಿ ಆ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯಾರ ತಪ್ಪು? ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕಾನೂನು ಇರಾಬೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಸು ಇರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ 'ಕ್ವಶ್ಚನ್ ಆಫ್ ಜುರಿಸ್‌ಡಕ್ಷನ್ ಪ್ರಶ್ನೆ' ಎಂದಿದ್ದರೂ ಹಾಗೆ ಎದ್ದಿದ್ದರೆ, ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಕಾದು ಕುಳಿತುಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri K. H. RANGANATH.—The Deputy Commissioner will refer the compensation applications to the District Court and Civil Judges Court. ಎರಡು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ವಕೀಲರು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. It was his duty to raise this objection. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ತಂದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ವ್ಯಾಬ್‌ಡೇಟ್ ಮಾಡಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥನವರು ಹೊಸ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೂತುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪುನಃ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರ‍್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಸಿಶನ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ವಕೀಲರು ಕೇಸು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರ ಎಂಥವರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು, ನಾವು ನೇಮಿಸಿದಂತಹ ವಕೀಲರು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿ ದ್ದಾರೆ, ಅವರು ನಡೆಸುವ ಕೇಸು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಂದು. ಅದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಕೇಸ್ ಆಯಾ ವಿಧವಾನಗಳನ್ನು ಅನುಕರಿಸುತ್ತವೆ. ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಪ್ರೀಡೆಂಟ್ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. 81 ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪಾರ್ಟಿಗಳಿದ್ದರೋ ತಿಳಿಯದು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ವಕೀಲರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಯಾರು ಸಮರ್ಥರಾಗಿ ಕೇಸ್ ನಡೆಸಬಲ್ಲರು, ಅಂಥವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ 81 ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ 81 ಜನ ವಕೀಲರು ಇದ್ದರೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ನಾಗಪ್ಪ.—ನಾನು ಹೇಳುವಾಗ ಅವರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪುಕೇಟ್ಸ್ ಅಪ್ಪುಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವೇ ಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಸ್ ನೆಕೆಸಬೇಕೆಂದು ಅದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿತು.

Sri B. B. SAYANAK.—Barrister Kelve in Belgaum took objection in the Belgaum Court and asked for stay, but the court did not grant stay.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸೈಮನ್‌ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರು ಎಂದು. ಅವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಬರುವಂತಹ ಮಾತು ನಾನು ಅಮೆನಿಬಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್ ಇವರ

ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ ಹೋದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಸರಿಯಾದಂತಹ ರಾಯರಾಗಿದ್ದರೆ, ಮೇಲಿನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

Sri M. NAGAPPA.—I am sorry to say the Government is not competent to say what advocates have to do, but Government should see what its advocates are doing. They are paid servants and they must know how to conduct Government cases. I am sorry that the Hon. Minister being himself an advocate is passing such remarks against advocates.

Sri B. B. SAYANAK.—Why is the Minister passing such remarks against advocates ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—No remarks were passed against anybody.

Sri M. NAGAPPA.—The exact words used by the Hon. Minister may be looked into.

5-30 P.M.

Sri K. PUTTASWAMY.—Yes, Sir, that is my opinion. I repeat it again.

Sri D. B. KALMANKAR.—Why did the Government sleep over it all these years? It shows that the Government has no competent persons.

Sri M. NAGAPPA.—Sir, I think, the Hon. Minister, being an eminent Advocate, is advocating his own advocates who have committed blunders.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪನವರಿಂದ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಬೇಕು, ಏನು ಹೇಳಬಾರದು, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ದುಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ ಇದೆ. ಯಾರಾದರೂ ವಕೀಲರು ಕೇಸು ನಡೆಸುವಂಥ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಮೇಲಿನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗ ಆ ರೀತಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಕರಾರು ಯಾರಾದರೂ ಎತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್ ಹತ್ತಿರ ಈ ತಕರಾರು ಎತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಎತ್ತಿದಂಥ ಕಾನೂನು ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಮೇಲಿನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೈ ಬಿಟ್ಟರು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri D. B. KALMANKAR.—What your advocates did ; what the Government did when it was brought to their notice ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮಧ್ಯೆ ಯಾವುದೂ ತಕರಾರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಹೇಳಿದುದನ್ನೇ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ದಯವಿಟ್ಟು ಅವರು ಯಾವ ಅಡಚಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದೂ, ಬಿಡುವುದೂ ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟ ವಿಚಾರ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅಬ್ಜಕ್ಷನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಸನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಳೆದಿದ್ದೀರಿ, ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರ, ಯಾವ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಾರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ವರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಲಿಡೇಟಿಂಗ್ ಆಕ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅವರನ್ನು ಏಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ, ಯಾವುದು ಉಚಿತ, ಯಾವುದು ಅನುಚಿತ ಎನ್ನುವ ತತ್ತ್ವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಇವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅದು ನಮಗೂ ಕೂಡ ಉಚಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಅದು ಶುದ್ಧಾಂಗವಾಗಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗೂ ಆಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಿ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದರ ಪ್ರಕಾರ ಇಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ?

Sri M. NAGAPPA.—Rule 304 says that if a Minister quotes in the Assembly a despatch or other State paper which has not been presented to the Assembly, he shall lay the relevant paper on the Table. Therefore, we have every right to ask that such papers should be laid on the Table.

Sri N. G. HALAPPA.—Supposing this Validation Act is challenged in the High Court, are you not putting the High Court in an embarrassing position?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಎರೆಮಿಂಟರಿ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಒಂದು ರೂಲ್ ಹೇಳಿದರು, ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆ ರೀಟರ್ ನಾನು ಕೋಟ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೀಟರ್‌ನು ಕೋಟ್ ಮಾಡಿ, ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅವರು ಆ ರೀಟರ್‌ನ್ನು ಇಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಆ ರೀಟರ್‌ನ್ನು ಇಡಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ, ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಆಗತಕ್ಕ ವ್ಯವಹಾರವೊಂದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು, ಯಾವುದನ್ನು ಇಡಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಕಾನೂನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾನೂನು ತರಬೇಕು? ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಾನೂನು ತರಬೇಕಾಗಿರುವುದು? ಈಗ ತಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ದೋಷವಿದೆ? ರ್ಯಾಂಡ್ ಆಪ್ಪಿಜಿಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗೆ ಅಥವಾ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ಒರೀಜಿನ್ ಜೂರಿಸ್‌ಡಿಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದನ್ನಾದರೂ ತರಬಹುದು, ಈ ರೀತಿ ಅದರೂ ತರಬಹುದು. ಯಾವುದನ್ನು ತರಬೇಕು, ಯಾವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ. ಕಾನೂನು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ತಜ್ಞರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನುಗಳು ಯಾವುವು ಇವೆ, ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿಯೇ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್‌ನ ಆಕ್ಟ್ ಇದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಸಲಹೆ ಪಡೆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಇಂಥ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೋದಾಗ ನಮಗೆ ಯಾವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.....

Sri-D. B. KALMANKAR.—Under what rules; under what provision of the Constitution you can take the opinion of the High Court?

Sri K. PUTTASWAMY.—Sir, I want to tell the hon. Members that no provision is necessary for consultation. It is the discretion of the Government to consult whomsoever it pleases.

Sri D. B. KALMANKAR.—The Hon. Minister is quoting something which is unknown. The High Court cannot give any opinion. It is a wrong procedure.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಅವರು ನಾನು ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗಲೇ, ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಕಾನೂನು ಇಲಾಖೆ ಯಲ್ಲಾಗಲೇ ಅದೇ ಥ ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲ. ಈ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಅವರು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದರು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಆ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಡೆಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏಕಪಕ್ಷವಾಗಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಮಾಡಬಹುದು. ರಾ್ಯಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಜಿಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಬೇಕು, ಈಗ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ತಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆವು. ನಾನು ಮಾಡುವುದೇ ಸರಿ ಎನ್ನುವ ಛೋರಣಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾಳುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಬಹುಮತವಿದೆ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಬಹುದು. ನಾವು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸರಿ ಕಂಡರೆ ಅವರು ವಿಚಾರವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಿದಾರರ ವಕ್ಲರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಸುಗಳು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಬಂದರೆ ಸಾಕು. In all these cases, the Advocate for the petitioner is in an advantageous position; the Government is in a disadvantageous position. ರಾ್ಯಂಡ್ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪಾಸಾದಾಗ ಅದು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಜಿದಾರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ರಾ್ಯಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಜಿಷನ್ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತಿಪಾದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಯಾರು ಮೊದಲು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿತ್ತು? Who should have taken the initial objection? ಏನೋ ಹೇಳುವುದು, ಏನೋ ಕೇಳುವುದು ಅದರೆ ನಾವು ಇರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆನು ಅರ್ಥ? ದೇಶದ ಹಣ ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಳುಮಾಡಬೇಕು?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Hon. Members should not intervene when the Hon. Minister is replying and when he has not yielded. If Hon. Members have any doubts, I will permit clarifications after the Minister concludes his reply.

Sri D. M. SIDDIAH.—I rise to a point of order. I would like to know from the hon. Chair, whenever any hon. member wants to intervene, is it not necessary that the concerned Minister who is on his legs, if he so desires, has to yield? If he refuses to yield, I do not see how any hon. Member could rise to speak. I want a ruling from the hon. Chair.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಮಾಡುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಕಾಲಹರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹೇಳುವಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಯಿಲ್ಲ ಅಗಲಿ ಅದರಿಂದ ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ ಎಂದರೆ ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಗರಾಜೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಲು ಇಷ್ಟ ಎಂದರೆ ಕೇಳಿ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಡಿ. ನಾವು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಸರಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಬಾರದು ಅಂದರೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಮತವಿದೆ ಎಂದ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ನೀವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ಮಾತಿಗೂ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್)

ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ರಾ್ಯಂಡ್ ಅಕ್ಟಿಜೆಷನ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ? ಯಾರು ಪ್ರತಿವಾದಿ ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I had already permitted the member to participate in the discussion. He could have expressed his views then.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಧ್ಯೆ ನಡಸ್ಯರು ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ನಾನು ಕುಳಿತು ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುವುದುಂಟು. ಅದು ನನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸ. ಈ ದಿವಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಎದ್ದವರು ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಭಾಷಣ ವನ್ನೇ ಮಾಡಿದರು, ಹೊಸ ಪಾಯಿಂಟ್ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಹತ್ತು ಸಾರಿಯಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಏಕಮುಖವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು, ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಿ ಯಾಗಿದ್ದವರು ಸ್ಪೀಕರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆದ್‌ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಸನ್ಸ್‌ಗೆ ರುಜು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಬಹುಶಃ ಅವರು ನೋಡಿರಲಾರರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಯಾವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದೆ, ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನು, ಕಾರಣವಿದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ, ನೋಡದೆ ಹಿಂದೆ ತಯಾರಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಮನೂವೆಯನ್ನು ತರುವಾಗ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ತಂದಿರುವುದು. ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಮನೂವೆ ಇದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು, ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹಲವಾರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಜುರಿಸ್‌ಡಿಕ್ಟನ್ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲೂ ರೆಟ್ರೋಸೆಕ್ಟಿವ್ ಎಫೆಕ್ಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು. ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri B. B. SAYANAK.—Sir, I want to know whether you have given a ruling on the point of order raised by hon. Member Sri D. M. Siddaiah.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I uphold the point of order raised by hon. Member Sri D. M. Siddaiah.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ಕಂಡದ್ದು ಹೇಳಿದರೆ ಕಂಡದಂಥ ಕೋಪ ಬರುವುದು. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸಹನೆಯಿಂದ 5 ನಿಮಿಷ ಕೇಳಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri K. H. RANGANATH.—I am very sorry. If the hon. Minister were to mean me, I am really very sorry, Sir.

Sri K. PUTTASWAMY.—I make a personal request to hon. Member Sri K. H. Ranganath to kindly bear with me for sometime.

A validating Act may be given retrospective effect like any other enactment so as to validate an enactment held to be void, with effect from the very date when it had been passed notwithstanding any change in the situation.

It can confer jurisdiction upon a Court with retrospective effect and validate sentences passed without jurisdiction.

ಅದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇದು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ 1966ನೇ

ಫೆಬ್ರವರಿ 15ರಿಂದ ಎರಲ್ ನಿಸಿರ್ ಜಡ್ಜ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆ ಅನುಮೋದಿತವಾದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ 81 ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ದೋಷ ಇದೆ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸಭೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri D. B. KALMANKAR.—Under what provision of the Constitution or law, you can approach the High Court or the Supreme Court ?

Sri K. PUTTASWAMY.—I would like to make it very clear to the Hon'ble Member that there need not be any provision in the Constitution or any other law for the Government to consult anybody or any Institution.

Sri N. G. HALAPPA.—It would be an embarrassing position for the High Court to give its opinion on this subject.

Sri K. PUTTASWAMY.—There would be no embarrassing position on the part of the High Court as there are a number of such instances. The High Court gives its opinion in an executive capacity and at the same time it can give its opinion in the capacity of a Judicial body. The opinions may differ from each other.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ ಆಗಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ ತಾವು ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ, ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಸರ್ವ್ ಅಂಡ್ ರೀಸನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಆಫ್ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಆಫ್ ದಿ ಬಾರ್ ಇನ್ ಬಾಂಬೆ ಏರಿಯಾ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆ ಪ್ರಕಾರ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ ಜನರಲ್ ರವರನ್ನು ಏಕೆ ಕನ್ಸಲ್ಟ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ನಾನು ಇದ್ದೆ, ಅವರು ಈ ಪಾಯಿಂಟ್ ಎತ್ತಿದ್ದರು, ನಾನು ಮೊದಲೇ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕಾನೂನು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರು ಸಲಹೆಗಾರರು ಇದ್ದಾರೋ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ನಾನಾಗಲೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಸರ್ವ್ ಅಂಡ್ ರೀಸನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ತಾವು ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನಿಮಗೆ ಅಡ್ವೈಸ್ ಮಾಡಿದೆ, ಅದನ್ನು ತಾವು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೀರಾ ? ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಸ್ಟ್ರೀಕ್‌ರವರಿಗಾದರೂ ತೋರಿಸಿ. ಅದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಕೂಡದು ಜನತೆಗೆ ಸಹಿತ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗಕೂಡದು ಎಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕಾನ್ಫಿಡೆನ್ಷಿಯರ್ ಇದೆ ಅಂತ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಾನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಇದು ಅಂತಹ ಕಾನ್ಫಿಡೆನ್ಷಿಯರ್ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ಇಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಾನು ಸ್ಕಾಂಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸ್ಟ್ರೀಕ್‌ರವರು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ವಿತೆಹೋಲ್ಡ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಟ್ಟರೆ ಯಾವುದೇ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ ಆಗಲಿ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಸಕ್ತ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಗೂ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಕರೆಸ್ಪಾನ್ಡೆನ್ಸ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್ ಸರ್. ಕಾನ್ಫಿಡೆನ್ಷಿಯರ್ ಅಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಇಡುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಇದು ಕಾನ್ಫಿಡೆನ್ಷಿಯರ್, ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಜನರಿಗೆ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಇದ್ದರೆ ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. The Government is bound to keep a copy of the documents on the Table of the House. I am entitled to see them.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

Therefore, I request the Chair to arrange for placing all the copies of the correspondence on the Table of the House, so that I could go through them.

SRI H. N. NANJE GOWDA.—The Bill is before the House and I am supporting Sri Nagappa. It is stated in the statement of objects and reasons, the Government have referred to suggestions made by the High Court. Before taking a decision, it is the privilege of the House to know the details as to the suggestions given by the High Court, otherwise the statement of the Government will be far from truth. If they have really done this, we can excuse them in the name of the highest judiciary in the State. Therefore, the House wants to know the correspondence that passed between the High Court and the Government. If they do not do that and if they are bringing this Bill under the pretext that this is the opinion of the High Court, it will be highly irregular. They must say what is the suggestion of the High Court.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ರೂರ್ 304ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರತಿಷೇಧ ಇದೆ, ಒಂದರ ಪ್ರಕಾರ ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್ಷಿಯಲ್ ಅಲ್ಲ ಎಂದರೂ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆಡ್ಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಒಂದು. ಜಿಸ್ಟ್ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಗದದ ಜಿಸ್ಟ್ ಕೂಡ ಅವರು ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ರೂರ್ 304 ರಲ್ಲಿ ಅದು ಕ್ಲಿಯರ್ ಆಗಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಬಿರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆ ಅದನ್ನು ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು.

SRI D. B. KALMANKAR.—The Statement of objects and reasons has referred to the advice given by the High Court. As required by Sri Nagappa, all the correspondence should be placed on the Table of the House. Usually the High Court does not advise. Under Article 305, they have to seek the advice of the Advocate General. If it is not possible to place it, before the House my submission is that the High Court's instructions must be expunged; otherwise controversy may arise.

SRI M. NAGAPPA.—In the Bill it is stated that the High Court of Mysore have suggested something. This statement may be deleted.

6-00 P.M.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The Minister has already stated that the High Court might have given advice in an executive capacity. He has already clarified that point.

SRI M. NAGAPPA.—If the hon'ble Minister says that he is not going to disclose in public interest, I will not press it. * * *

* * Expunged as ordered by the Chair.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Courts of Civil Judges (Validation of Proceedings) Bill, 1967, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

CALUSES

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I will put the clauses. The question is

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 2 was added to the Bill.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is :

“That clause 1, the long title and the Enacting formulae do stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1, the long Title and the Enacting formulae were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri K. PUTTASWAMY.—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Courts of Civil Judges (Validation of Proceedings) Bill, 1967, be passed.”

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Courts of Civil Judges (Validation of Proceedings) Bill, 1967, be passed.”

The motion was adopted.

Sri M. S. KRISHNAN.—On a Point of order, Sir. When the Bill was moved for the third Reading, we have a right to object. We have a right to say what we want to say. The Hon. Member Sri V. N. Patil stood up even before the Chair put the motion to the House and he was not given a chance to speak. It would not be in accordance with the Rules of Procedure.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I have strictly followed the Rules.

Sri V. N. PATIL.—Sir, you have not followed the Rules.

Sri M. S. KRISHNAN.—I have raised a point of order saying that we were not given an opportunity to speak when the Bill was proposed for the third Reading. Even before you proposed it to the House, my

(SRI M. S. KRISHNAN)

friend Sri V. N. Patil stood up to speak. You did not give an opportunity to speak. That is not in accordance with the Rules. I would like to have your ruling on this point.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no merit in the point of order. The Chair has strictly followed the Rules.

Sri V. N. PATIL.—I rise to a point of order, Sir. It is not fair to hustle through a legislative measure in this manner. Before the third Reading of the Bill was taken up, I wanted to say certain things. I was not given an opportunity and it was put to the vote of the House. Probably, the Chair was guided or influenced by the Secretary and Deputy Secretary who are sitting there. I suppose they are not here to give directions to the Chair. They are there only to give advice. But if they are going to give directions to the Speaker, we are not going to tolerate. The officials should not influence the Chair in its conduct. They cannot direct the Chair. I take strong objection to this and I request the Chair to correct their actions. When I stood up to offer remarks, it was for the Chair to decide whether an opportunity should be given to me or not. It is not for the officials sitting there to direct the Chair to do this or that. Are we here to give our consent to the Bill after discussing the merits, or is it only the duty of the Chair to put it to vote? Normally it is not your concern how it is done. We respect you. In the past you have always heard our views and given us every opportunity. Today we do not know under what circumstances you are doing this. You have been very considerate all along and you have given us maximum opportunities. Today, we are very sorry you have shut out all discussions and you have hustled through the Bill. Do not create bad precedents. We must be heard on the merit of the matter.

Sri M. NAGAPPA.—Sir, on a point of order. I am sorry to say that Bills are not to be passed in this manner in this House, particularly. These laws are going to be applied on the poor people of the country. If we pass this in such a way, I do not think we are leading the country to the desired goal. You have completed the clause by clause stage. Consideration of clause 1, Title and Preamble, is not gone through. Even then, if you ask for "Ayes" and "Nos" the members have chance of again opposing. Please see rule 91 It runs as :

"(1) When a motion that a Bill be taken into consideration has been carried and no amendment of the Bill is made, the member in charge may at once move that the Bill be passed.

(2) If any amendment of the Bill is made, any member may object to any motion being made on the same day that the Bill be passed and such objection shall prevail unless the Speaker allows the motion to be made."

Then we go to rule 92 :

" The discussion on a motion that the Bill or the Bill as amended, as the case may be, be passed shall be confined to the submission of arguments either in support of the Bill or for the rejection of the Bill. In making his speech a member shall not refer to the details of the Bill further than is necessary for the purpose of his arguments which shall be of a general character ".

This right vested under rule 92 has been taken away by putting the matter to vote. So our right under rule 92 is taken away. Therefore you have deviated from the rules of procedure. Whereas the Minister says that they are not guided by rules. If this is the way the treasury benches were to follow, then I do not know what I should say. Such a valuable right has been taken away when we have the right to speak a second time. I submit we may be permitted under rule 92 to speak and express our opinion. Merely saying that we are following rules, is not enough. The rules are there to be respected and followed, not only by this side but also the other side. I submit that rule 92 has been violated and that may be corrected and some of the members on this side may be permitted to speak. If anybody on the other side wants to speak to support the Bill, that can also be done. I hope the Chair will co-operate and it will give time to the members to speak.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I do not want any member to speak. The Bill is already passed and no rule is violated.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪಂಡ್ ಮಾಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹುಕುಂ ಬಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗ್ರಾಮರ್ ಫೊರೈಸರ್ ಅಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನಪಡತಕ್ಕ ರೀತಿ ಮೆನ್‌ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಬ್ಸರ್ವೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದೂ ಕೂಡ ವರದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಒಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಸಜೆಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವರು ಏನೋ ಶತ್ರುವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಹೇಳಿಕೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಕಾಲವೂ ಎಕ್ಸ್‌ಪಂಡ್ ಮಾಡುವ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಫೋಸಿಡಿಂಗ್ಸ್ ಕಾಪಿಯನ್ನು ತಮಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ.

Sri M. S. KRISHNAN.—On a point of order. Sir, from what I have observed from the beginning, I feel the members on this side have taken basic objection to the introduction of the Bill itself.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Nobody objected to the introduction of the Bill. It was introduced long back.

Sri M. S. KRISHNAN.—We, as members have a right to speak on the merits of the clauses in the Bill. If you are satisfied that there would be other opportunity to discuss that aspect of it, then you are

(SRI M. S. KRISHNAN)

well within your rights to put it to vote. We have not at all discussed the merits. We have talked only on the introduction of the Bill, upon which, of course, some decision is taken. You have given a ruling and I am not going into its merit as to whether it is proper or not. The position is, is it in accordance with the rules of procedure, to speak. I have a right to speak on the merits of the bill and you have not given the opportunity to speak on the merits of the Bill. Without giving an opportunity to members, you are putting it to the vote. That is violation of the rule itself. If such an approach is taken in regard to a Bill, how can we carry on with legislative work? With due respect I wish to submit that the attitude taken must be rectified and we may be permitted to speak on the merits. Then only you can go to second reading.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon. Member was not here. It was fully discussed. Many members spoke on the Bill. No member was prevented from sending his amendments. I have strictly followed the rules and the Bill is passed. I have called the next Bill.

SRI M. N. RAMANNA (Turuvekere).—When the Chair has stated that the Bill is passed, where is the scope for the discussion on that Bill?

Mysore Court Fees and Suits Valuation (Amendment) Bill, 1968.

Motion to consider.

SRI K. PUTTASWAMY.—I beg to move :

“ That the Mysore Court Fees and Suits Valuation (Amendment) Bill, 1968, be taken into consideration.”

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved :

“ That the Mysore Court Fees and Suits Valuation (Amendment) Bill, 1968, be taken into consideration.”

SRI K. PUTTASWAMY.—Sir, This is a very simple amendment.

According to Section 48 of the Mysore Court Fees and Suits Valuation Acts, 1958, the fee payable on a memorandum of appeal against an order relating to compensation under any Act for the time being in force for the acquisition of property for public purpose, is computed on the difference between the amount awarded and the amount claimed by the appellant. But in the case of Narasiyappa and 26 others *Vs.* Central Government and others, the question of Court-fee payable on appeal under Section 11 of the Requisition and Acquisition of Immovable Property Act, 1952 came up before the High Court for